

Socialministerens udtalelse af 16. januar 1986 indhentet af indenrigsministeren i anledning af nogle spørgsmål fra kommunaludvalget vedrørende forslag til lov om erstatning for skader ved LSD-behandling.

Lovforslaget forudsætter, at der har fundet LSD-behandling sted inden for det offentlige sundhedsvæsen, at der er sket psykisk eller fysisk skade, som er eller kan være forårsaget af behandlingen, og at skaden er mere omfattende end de påregnelige følger af personens oprindelige sygdom. Skaden anses for forårsaget af LSD-behandlingen, medmindre det er overvejende sandsynligt, at skaden har anden årsag.

Sikringsstyrelsen ville ved administrationen af disse regler i vidt omfang kun kunne støtte sig på patientens eget udsagn om, at LSD-behandlingen har fundet sted, idet journalmateriale efter det oplyste ikke længere eksisterer.

Følgerne af LSD-behandlingen – og de påregnelige følger af den oprindelige lidelse – måtte konstateres og vurderes ved speciallægeundersøgelse, hvorved bemærkes, at der ikke i sikringsstyrelsen er ansat konsulenter inden for det psykiatriske speciale og altså ikke ekspertise til bedømmelse af resultaterne af sådanne undersøgelser.

Fastsættelse af erstatning, begrænset til den forværring af den oprindelige sygdom, som kan henføres til LSD-behandlingen, måtte udelukkende baseres på de lægelige udtalelser.

En graduering af erstatningens størrelse inden for lovforslagets (normale) maksimumbeløb på 500.000,- kr. vil ikke kunne foretages med udgangspunkt i arbejdsskadeforsikringslovens regler om men- og erhvervsevnetabserstatning, men må bero på et skøn over den aktuelle tilstand og en ligeledes skønmæssig nedsættelse af erstatningen som følge af lidelser, der kan henføres til den oprindelige sygdom, og i øvrigt skader, der har en

anden årsag end LSD-behandlingen.

En fastsat graduering af erstatningsbeløbene ville være en fordel, men det er umiddelbart vanskeligt at pege på andre kriterier for en graduering end den procentvise nedsættelse af erhvervsevnen (f.eks. pensionslovgivningens $\frac{1}{4}$, $\frac{2}{3}$ og $\frac{1}{2}$ bortfald af erhvervsevne).

Der er i § 32 i lov om social pension regler om fradrag i pensionen, hvis en pensionist på samme grundlag som tilkendelsen af højeste eller mellemste førtidspension har fået tilkendt erstatning efter arbejdsskadeforsikringsloven eller anden tilsvarende dansk eller fremmed lovgivning for en nedsættelse af erhvervsevnen på 65 pct. og derover.

Som ovenfor anført vil forslaget bevisregler – for så vidt angår den foretagne behandling og specielt for så vidt angår årsagsforbindelse, herunder »konkurrerende årsager« – være uhyre vanskelige at administrere, og afgørelserne må formentlig udelukkende baseres på et lægeligt skøn. Sikringsstyrelsen har ingen særlige forudsætninger for at påtage sig den heromhandlede opgave, og en parallelisering med arbejdsskadeforsikringslovens regler og administrationen heraf må afvises i relation til disse helt specielle tilfælde.

Spørgsmålet om at lade sikringsstyrelsen og den sociale ankestyrelse påtage sig opgaverne kan ikke løses ved tilførsel af yderligere ressourcer.

Såvel i sikringsstyrelsen som i den sociale ankestyrelse har socialministeren iværksat forskellige foranstaltninger til forbedring af sagsbehandlingen og organisationen. Såfremt der midt i denne proces pålægges nye opgaver, vil dette arbejde blive vanskeliggjort i foruroligende grad.